

ampak tudi is drusih krajev so hodili h njemu ljudje pomozhi ifkat, kader so koga sobje boleli. Nekterim je dal kake sdravila, de je boleznine sa nekaj zhafu potolashil, vezhim je pa sobe derl.

Sobé dreti, in tudi sdravila sa sobe napravljati, se ozhe sobazhnik ni nikjer uzhil, ampak sam od sebe se je tako sbrihtal; vender ker je snal tako sladko govoriti, so mu vse verjeli, in kateriga koli so sobje boleli, je hitro shel k sobazhniku. Vsi so saupanje v sobazhnika stavili, kateriga so boleznine v sobeh nadleshvale, zhe ravno je marfikterim kof zhelusti odtergal, kader mu je sob ruval.

Eniga dne pride k sobazhniku fosed ozhe Anshe in mu tako govoriti: Ljubi moj fosed, mene grosno hudo sob boli, gnjil je, drugazh ne more biti, kakor le vun s njim; ampak vesh, hude mozhne sobe imam, le skerbi, de vsliga vun potegnesh, de ga kaj v zhelustih ne ostane, in me spet boleti ne sazgne. Sobazhnik pravi: Odpri usta in pokashi sob, ki te boli. Fosed mu ga pokashe. Sobazhnik pravi: Dete! hud je, tri korenine ima, odgnit je she, teshko pojde vun, pa bo mogel iti. Le na tla se vsedi — mu sdaj rezhe sobazhnik — in gre pozhaši po rujave klefhize, s katerimi je imel navado sobe dreti. Sdaj prime sob s klefhizami, stisne in ga s vso mozhjo is zhelusti vlezhe, vender ne gre, ker je bil mozhno vrasjen. Sobazhnik je vlekel na vse mozh, fosed krizhal; pa huji ko je krizhal, huji sobazhnik vlekel, tako de je vbosiga foseda dvakrat po hifhi gori in doli pervlekel, preden mu je sob isruval.

Ko sta bila narasen, vstane fosed in vprasha: Koliko sim dolshan? Sobazhnik pravi: Šizer bi bil dal en grosh, sdaj pa morash dati dva grosha, sato ker sim dofti terpel s tvojim sobam. No, no, naj pa bo! — pravi fosed — sej si ref imel dofti opraviti s menoj; tu imash grofhe.

Nekaj zhafu po tem, komej je pol leta minilo, ravno tistiga foseda sazgne spet grosno mozhno gnjil sob boleti, na poti proti mestu. Tako mozhno ga je bolel, de si ni upal preterpeti do doma nasaj, sato gre v mestu h nekemu ranozelniku in pravi: Profim vaf, de bi mi sob sderli, me grosno boli. Ranozelnik hitro pripravljen rezhe: Le na stol fe vsedite, bo kmalo; she je imel klefhize skrivaj v roki pripravljen, de jih kmet ne vidi, ter vprasha, kteri sob vaf boli? Le praviga mi pokashite, de ga pred poshlatam, ko ga sderem. Kmet pravi: predsadni je, v spodni zhelusti na levi strani. Ranozelnik ga s klefhizami prime in vprasha kmeta, je ta? — Ja. Potegne in na enkrat je bil sob vun. Kmet debele gleda, ki je bil sob takó naglo sruvan, se zhudi in pravi: ste bolj urni, ko nash sobazhnik. Seshe v arshet in pravi: koliko sim dolshan? Ranozelnik pravi: Defet groshov. — O kaj toliko! Nash sobazhnik je imel drugazh vzhopraviti s menoj, ko vi, ki me je dvakrat po hifhi gori in doli sa sob vlekel, in vender mi ni vezh ko dva grosha rajtal, vi ste pa naglo opravili in mi toliko rajtate. Ranozelnik mu pravi: Ako bi jest pred bil vedel, kakó vam vash sobazhnik sobe dere, bi bili gotovo mogli goldinar plazhati. — Mislim, de je dan danashni le malo takih Anshetov po kmetih.

Vishnjagor.

Urno, kaj je noviga?

(Goveja kuga) je po Českim še zmiraj huda, in se čez dalej bolj razširja. Do 22. Grudna

se je že v 129 vaseh prikazala in je 2063 goved napadla. Pocerkalo jih je 1044 glav, pobili so jih pa 880; ozdravilo se jih je pa dozdaj le 106.

— Ta strašna kuga se je pa že tudi v bližno Marško deželo zatrosila, kjer je veliko govedine pocerkalo; bolj srečni so v Estrajhu bili, kjer so jo z tem kmalo zadušili, de so v tistih hlevih, kjer se je pokazala, vse goveda pobili in z kožo vred v globoke Jame zakopali, potem pa hlev do dobriga osnažili. Okoli vasi so pa čuvaje v stražo postavili, ktem je bilo ojstro zapovedano, nobene ptuje živine v vas pustiti. Našimu domorodcu, slavnemu učeniku Antonu Haynetu na Dunaju, ktemu je c. k. avstrijansko poglavarsvo to delo naročilo, gre slava in hvala, de jo je v treh krajih spodnega Estrajha, kjer se je že kuga prikazala, začerl. Kadar je treba še zdrave goveda pobiti, dobí vlastnik živine celo plačilo za-nje, za pobito bolno živino pa le peti del njene cene.

(Smert od ogljeniga zapuha). Ni davnej, kar sta dva mladenca v Gradeu na to vižo smert storila in zopet se je enaka nesreča nekemu hlapcu na Dunaju perpetila, ki je na večer žerjavice k sebi v zaperti hlev vzel, de se je pri nji grel. Nesrečen človek je pri nji zaspal in drugo jutro so ga mertyviga našli, kér ga je ogljeni zapuh zadušel. — V 6. listu lanskih novic smo od silne nevarnosti ogljeniga zapuha in hlapa žerjavice v zapertih stanicah govorili — Bog daj, de bi si naši bravci ta poduk prav globoko v serce vtisnili!

(Smert otroka od culice). V Hote-mažah gre na Sveti Dan neka mati zjutraj v cerkev in pusti svojiga pol leta stariga otročiča brez varha domá, samo culico (Sutzel) mu v usta vtakne. Ko mati iz cerkve domú pride, najde otroka mertyviga; culica mu je proti gerlu šinila in je revčika zadušila, brez de bi si bil mogel pomagati. — Že večkrat se je enaka nesreča z culico zgodila. De bi pač matere toliko pameti imele in nikoli svojih otročičev z culicami v ustih brez varha ne pušale! Povoji, zibike in culice so tri nepotrebne in škodljive reči pri izrejenju malih otrok, od katerih bom pred ko bo mogoče, slovenskim materam kaj več povedal. Vém, de se boste zavzele, ljube moje! ko boste to zasliale — tode kmalo se boste pripričale, de resnico govorim.

Snajdba vganjke v poprejšnjemu listu je:
Kokalj.

Shitni kup.	V Ljubljani		V Krajnju	
	11. Profenza.		7. Profenza.	
	gold.	kr.	gold.	kr.
1 mernik Pphenize domazhe ..	1	22	1	24
1 » banafhke ..	1	21	1	24
1 » Turfhize	—	58	—	—
1 » Sorfhize	1	—	1	3
1 » Rèshi	—	54	1	—
1 » Jezhmena	—	—	—	54
1 » Profa	—	55	1	—
1 » Ajde	—	44	—	49
1 » Ovfa	—	32	—	32

Zena Prefhizhev v Krajnju.

Prefhizhi teshejshi forte po 5 kr. in pol, funt.

loshejshi „ po 4 kr. in pol, funt.

Shpēh po 13 goldinarjev zent.